

2017

Lời Pháp Đầu Năm: Lợi Ích Của Việc Tu Tập

Cõi Ta Bà mừng Xuân
Người tăng thêm tuổi Thọ
Hy vọng thật tràn đầy
Tương lai luôn ngời sáng.

Chúc nhau trọn niềm vui
Tiếng cười vang Hạnh Phúc
Thắng lợi thật dễ dàng
Thành Công luôn mỹ mãn.

Cầu mong nỗi bất hạnh
Chậm bước đến bên mình
Khổ đau bót ngập tràn
Đắng cay chùng bước lại.

Vui buồn không đáng kể
Được mất chẳng âu lo
Tất cả đúng Nghiệp duyên
An bài theo phận số.

Hạnh Phúc hay Đau Khổ
Cũng chính ở nơi ta
Lòng chân thành Sám Hối
Khổ Đau đều tan biến.

Tâm rực sáng hào quang
Ý khởi lòng Cao Thượng
Tánh giùi mài trau chuốt
An Nhiên ta cất bước.

Lại một mùa Xuân nữa, Chúng Sanh của cõi Ta Bà rộn ràng, nô nức đón Xuân sang.

Cứ chớp mắt là một năm qua, nhiều lần chớp mắt thì nhiều năm qua; như thế đủ hiểu rằng, thời gian không dừng lại bất cứ lúc nào, bất cứ nơi đâu. Nó vẫn đi, đi mãi mà không sao lôi kéo lại được. Tuy nhiên, nếu biết tận dụng thời gian để làm những điều lợi ích thì dù thời gian có qua nhanh hay chậm, vẫn không đáng kể! Cái đáng kể là trong cái nhanh hay chậm của thời gian, mình làm được bao nhiêu chuyện? Thành công được bao nhiêu điều? Giúp ích được cho bao nhiêu Người? Đó mới chính là điều đáng nói!

Tu tập là để uốn sửa lại một thân cây cong queo trở nên thẳng thớm; cái cây đứng thẳng mới có thể dùng trong nhiều việc, một cái cây cong queo thì sự đóng góp sẽ không được bao nhiêu, có đôi khi hoàn toàn không có trong việc tạo tiện ích.

Người biết tu tập, quyết chí tu tập, sửa đổi toàn diện bản thân mình, Tâm - Ý - Tánh đồng rực sáng, mang lại sự lợi lạc cho mình lẫn cho Người.

Một đời người bắt đầu từ lúc mới sanh ra, nằm im lìm, không đi đứng, nói năng, cho đến lúc ra đi vĩnh viễn với cái thân xác cũng im lìm, bất động; nếu trong khoảng thời gian đó không biết chăm lo vun bồi, uốn nắn cho thân cây lớn đều, lớn mạnh, sum sê cành lá, thì thật là uổng cho một kiếp Người!

Dù rằng trong 3 cõi: Người - Trời và Cực Lạc, cõi Người là thấp nhất, nhưng điều đó không có nghĩa là muốn được về cõi Người, muốn trở lại Kiếp Người là một điều đương nhiên và tất yếu đâu!

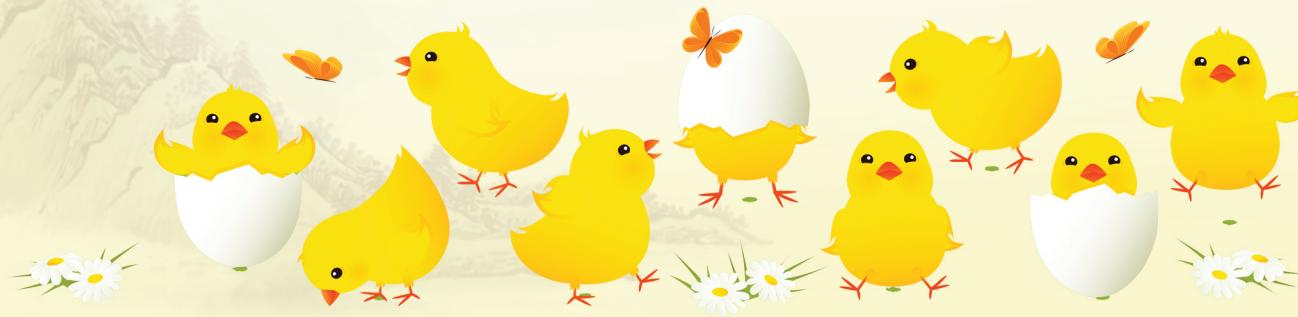
Khi đầu thai, Vong Linh phải hội đủ những duyên lành mới có thể thác sanh trở lại làm Người. Từ lúc lìa Đời cho đến lúc trở lại Cuộc Đời, **khoảng thời gian có khi kéo dài hàng ngàn năm hay nhiều trăm năm**, tùy theo sự vướng mắc nhiều hay ít của Vong Linh ở phút cuối. Cho nên, Chúng Sanh đừng vội nghĩ rằng thân nhân quá cố của mình sẽ trở lại kiếp Người không bao lâu nữa.

Khi còn hơi thở, làm sao để đạt được sự xứng đáng trong một kiếp Người, và khi lìa thân xác, Thần Thức ra đi trong nhẹ nhàng, thanh thản, không vướng mắc, không lụy phiền, **đó mới chính là điều đáng quan tâm**.

Việc trở lại làm Người với tất cả những đặc tính của một con Người, cũng không phải là điều dễ dàng đâu! Bên cạnh đó, một con Người được hưởng đầy đủ Phúc Lợi, tràn đầy Hạnh Phúc trong cuộc sống của mình cũng không phải là điều tự nhiên mà có!

Tất cả đều phải bắt đầu bằng sự tu tập để có thể tự mình hoán chuyển những điều không may mắn đến với mình, qua phương cách Sám Hối - Trì Chú - Niệm Phật. Một sự sửa đổi toàn diện Tâm - Ý - Tánh sẽ giúp cho Nghiệp mới khó tạo thành, trong khi sự phá tác của các Nghiệp Lực từ trong quá khứ cũng phải chùn bước trước sự thành tâm hối lỗi, ăn năn của người tu tập.

Sống và hành xử đúng với tinh thần của Tứ Vô Lượng Tâm, đem Tâm Từ Bi Hỷ Xả trải rộng khắp nơi, mang sự An Lành và Phúc Lợi đến cho Người thì lo gì mà mình không xoay chuyển được những điều không may đến cho mình. Tứ Vô Lượng Tâm không phải là thần thông, cũng không phải là tà thuật, mà nó chỉ thuần là một cái Tâm trong sáng, một cái Tâm rực rỡ, một cái Tâm không có vướng mắc, không có lụy phiền, không có ý tưởng xấu xa đen tối hại người. Tứ Vô Lượng Tâm giúp cho Chúng Sanh sống một cách nhẹ nhàng, thơ tho, không có điều nặng trịch trong lòng và nhất là không đối xử với nhau bằng Tánh xấu. Đối xử với nhau bằng Tánh xấu sẽ không khác gì cầm cục than hồng chơi vào nhau. Đối phương chưa nhận được cục than rực lửa mà tay mình đã phỏng đỏ lên rồi!

Việc tu tập không đòi hỏi một sự rườm rà, màu mè, lẽ mẽ và ê a. Tu tập là hướng vào bên trong, cốt sửa sao cho Tâm mình sáng chói, rực ánh hào quang; đó là một sự tự tu tự chứng, vì vậy đòi hỏi một sự **nghiêm khắc tối đa** với chính bản thân mình.

Oan gia trái chủ cũng không đứng chực chờ để nghe mình tì tê sám hối, nhưng, từng tiếng lòng nức nở, từng lời chân thành tha thiết sám hối ăn năn cầu xin tha thứ, sẽ làm cho Tâm của mình mờ lần đi những vết sạm đen; rồi lại thêm những Tánh xấu được luôn luôn đem ra đánh bóng, mài giũa để cho rớt lần ra rỉ sét, hiện rõ ràng cái sáng chói ở bên trong; cái đầu óc tối tăm luôn bị quay cuồng bởi Si Mê, lầm lạc, nay nhờ có tu tập mà được gột sáng, chỉnh đốn để trở nên **hướng thượng và hướng thiện**.

Con đường tiến về Cực Lạc sẽ không còn xa tít mù và thăm thẳm nữa. Sự rực sáng của Tâm - Ý - Tánh của một người quyết lòng tu tập, chân thật tu tập, sẽ là ánh đèn hướng dẫn người tu tập về được đến mái nhà Cực Lạc.

Nhân mùa Xuân đến, LacPhap.com chân thành cầu chúc Quý Đạo Hữu cùng gia quyến một mùa Xuân thật rực rỡ với Chơn Tâm người sáng để luôn giữ được **Sự Bất Tận của Mùa Xuân**: Xuân trong tư tưởng, Xuân trong cái nhìn, Xuân trong cái nghe, Xuân trong lời nói, Xuân trong cử chỉ, Xuân trong hành động, và nhất là Xuân trong sự đối đãi với tất cả mọi người.

Xuân được đổi đi thì Xuân sẽ được đổi lại, do đó lúc nào **cũng thấy** được Mùa Xuân.

VĂN
SỰ
NHU
Ý
2
0
1
7

Chúc Mừng Năm Mới!

